

Men siden statsministeren nu åbenbart har ændret synspunkt og godt vil gøre det alligevel, vil jeg gerne bede statsministeren besvare det spørgsmål fra før, som ikke blev besvaret. Det er et af de mange spørgsmål, der ikke er blevet besvaret, og som jeg mener danner grundlag for, at det er nødvendigt med en undersøgelse, nemlig at de mennesker, som åbenlyst handler i ond tro den 9. februar, da de udsender en pressemeldelse fra Socialdemokratiets nyhedstjeneste inklusive en fax fra Portugal, som vi andre ikke har set, og som altså er kommet fra Statsministeriet direkte over til den socialdemokratiske nyhedstjeneste for at blive udsendt, hvori der står, at der ikke er noget hemmelighedskræmmeri, samtidig med at de mennesker, der har haft med den her fax at gøre, positivt ved, at der er tre andre sider, som man ikke oplyser noget om.

Vil statsministeren tage initiativ til at få sat det på plads med hensyn til den vildledning og pålægge et ansvar vedrørende det, når statsministeren ikke vil være med til en egentlig undersøgelse af forløbet?

Lene Espersen (KF):

Det er til statsministerens sidste besvarelse om, at statsministeren af retssikkerhedsmæssige årsager ikke fandt, at det ville være på sin plads at give en eller flere politikere mulighederne for at lege en slags Sherlock Holmes og undersøge den her sag til bunds, idet statsministeren henviste til de redegørelser og andre undersøgelser, som vi har lavet af retssikkerhedsmæssige hensyn her i Folketinget.

Mit spørgsmål skal derfor gå på, om statsministeren, hvis Folketinget finder, at den her sag skal belyses grundigt, og at hvert et blad skal vendes, vil være villig til at nedsætte en undersøgelseskommission, som jo er en af de ting, Folketinget selv har peget på af instrumenter, der retssikkerhedsmæssigt er helt på sin plads. Vil statsministeren være villig til at nedsætte en undersøgelseskommission for at komme til bunds i den her sag?

Svend Aage Jensby (V):

Statsministeren nægtede altså Folketingets repræsentanter og medlemmer af Det Udenrigspolitiske Nævn at få aktindsigt i Statsministeriets papirer vedrørende Østrig. Begrundelsen var dels principielle grunde, dels at man dermed var langt henne i en undersøgelse, der ikke var omgærdet af de retsgarantier, der bør være.

Jeg kan forsikre statsministeren, at i Venstre har vi ingen grund til at tro, at nogen embedsmænd hverken kan, bør eller skal drages til ansvar.

Det, vi ønsker i Venstre, og det, vi ønsker at befolkningen skal vide, er, hvem der har det politiske ansvar for udviklingen i det, der inden for de sidste 10-20 år måske er den mest vidtrækkende udenrigspolitiske beslutning, man har truffet. Så det er ikke embedsmændene, statsministeren behøver at tage hensyn til; det kan jeg forsikre om på mit partis vegne.

Det, vi ønsker at se, er, om statsministerens forklaringer eller rettere sagt manglende forklaring over for den danske befolkning er udtryk for noget helt andet, nemlig at statsministeren fra første færd på mødet i Stockholm under Holocaustkonferencen har været i løbende dialog om de sanktioner, som senere blev gennemført.

Derfor slutter jeg af med at spørge: Må vi under disse konditioner få adgang til akterne i Statsministeriet?

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes, det er uheldigt, at statsministeren på den måde, som det er sket, ligesom prøver at skyde bolden tilbage til dem, der stiller spørgsmål, og ligesom vil prøve at hudflette dem for de intentioner, de måtte have i form af at stille spørgsmål.

Det er jo samtidig med, at vi med den debat, der er om det her, kan konstatere, at det her dybest set også handler om, hvorvidt det er EU's opgave som en stor politisk union at knægte små lande, der altså vælger at sammensætte deres regeringer, som de nu gør. Derfor er det altså også rimeligt, at Folketinget får lejlighed til at diskutere omstændighederne ved denne her sag.

Og når man i Jyllands-Posten i dag kan læse, at den hollandske statsministers talsmand, Gerard Vandrerwuld, bekræfter, at ministerpræsident Wim Kok allerede i sin første samtale med det portugisiske formandskab blev bedt om at tage stilling til sanktioner mod Østrig, så vækker det til eftertanke.

Det vækker jo også til eftertanke, at en talsmand for Tony Blair siger, at Blair allerede om fredagen blev bedt om at forholde sig til sanktionerne. Premierministeren blev kontaktet om det her, inden han tog til økonomisk topmøde i Davos. Det kan da ikke være nogle tilfældige mennesker, man har snakket med her, og derfor er det interessant at vide, hvor meget regering-